

Sygn. akt VIII U 445/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 lutego 2017 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Łazowska
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 3 lutego 2017 r. w Gliwicach

sprawy E. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

o wysokość świadczenia

na skutek odwołania E. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z.

z dnia 18 stycznia 2016 r. **nr** (...)

oddala odwołanie.

(-) SSO Grażyna Łazowska

Sygn. akt VIIIU 445/16

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 18 stycznia 2016r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Z. na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach

i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych w związku z przepisami ustawy z dnia

30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych odmówił ubezpieczonemu E. S. (S.) przeliczenia renty wypadkowej, gdyż wysokość renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy wyliczonej na podstawie uzyskanego przez ubezpieczonego współczynnika wynagrodzenia, to jest 285,09% wynosi na dzień dzisiejszy 1.850,62 zł i jest niższa od kwoty renty podniesionej do gwarancji 60% podstawy wymiaru ustalonej przy zastosowaniu wskaźnika wynagrodzenia ograniczonego do 250%, która wynosi 3.124,63 zł.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez dokonanie przeliczenia świadczenia bez ograniczenia wskaźnika wysokości wynagrodzenia wraz z ustawowymi odsetkami.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie podtrzymując stanowisko zawarte w zaskarżonej decyzji.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony E. S. jest uprawniony do stałej renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy z tytułu wypadku przy pracy z dnia 15 lutego 1992r. przyznanej decyzją z dnia 5 czerwca 1993r. Do ustalenia podstawy wymiaru renty organ rentowy przyjął podstawę wymiaru składek z czterech lat kalendarzowych, to jest od 1986 do 1989. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 285,09% i został ograniczony do 250%.

Ustalona kwota świadczenia została podwyższona do wysokości 60% podstawy wymiaru.

W dniu 11 grudnia 2015r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia przez przyjęcie do ustalenia podstawy wymiaru renty wskaźnika wysokości podstawy wymiaru 285,09% bez ograniczenia do 250%.

W toku niniejszego postępowania Sąd dopuścił dowód z opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent K. S. celem ustalenia wysokości świadczenia ubezpieczonego w dwóch wariantach, to jest przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru na poziomie 250% i zastosowaniu gwarancji 60% podstawy wymiaru oraz przy przyjęciu wskaźnika wysokości podstawy wymiaru renty na poziomie 285,09% i dalej dokonania weryfikacji wyliczeń organu rentowego.

Z opinii biegłego wynika, iż przy przyjęciu wskaźnika podstawy 250% z gwarancją wysokości świadczenia nie mniej niż 60% podstawy wymiaru renta z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy jest korzystniejsza (od dnia

1 marca 2015r. wynosi ona 3.020,68 zł, a od dnia 1 marca 2016r. – 3.027,92 zł) niż ustalona z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy 285,09%, a więc bez jego ograniczenia do 250% (od dnia 1 marca 2015r. tak ustalona renta wynosi 1.839,44 zł, a od dnia 1 marca 2016r. – 1.843,85 zł). Biegły zaznaczył, iż praktycznie niemożliwym jest, aby renta z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy ustalona od podstawy nie ograniczonej do 250% i bez gwarancji 60% podstawy wymiaru mogła być wyższa od renty ustalonej od podstawy wymiaru ograniczonej do 250% jednakże z gwarancją 60%, gdyż wówczas osoba pobierająca rentę musiałaby mieć bardzo duży staż pracy, co u rencistów rzadko się zdarza i musiałaby mieć bardzo wysoki rzadko spotykany wskaźnik wysokości podstawy wymiaru.

W przypadku ubezpieczonego, aby renta ustalona od nieograniczonej podstawy wymiaru przy stażu pracy jakim dysponuje ubezpieczony mogła być wyższa od renty z ograniczoną do 250% podstawą wymiaru i gwarancją renty 60% podstawy, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru musiałby wynosić co najmniej 532%.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie dokumentacji akt organu rentowego oraz opinii biegłego sądowego K. S. (k. 32 – 36 akt) jako okoliczności bezsporne, bo jednoznacznie wynikające z tych dowodów i nie kwestionowane przez strony.

Sąd zważył, co następuje.

Odwołanie ubezpieczonego E. S. nie zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie ubezpieczony domagał się wyliczenia przysługującej mu renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy bez ograniczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru do 250%, gdy zdaniem odwołującego sposób obliczenia świadczenia przyjęty przez organ rentowy, to jest z uwzględnieniem wskaźnika wysokości podstawy wymiaru ograniczonego do 250% i zastosowaniem gwarancji 60% podstawy wymiaru, jest mniej korzystny.

Zgodnie z art.17 ust. – 3 ustawy z dnia 30 października 2002r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (Dz.U. z 2015r., poz. 142) zwanej dalej ustawą, przy ustalaniu prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy, renty szkoleniowej, renty rodzinnej i dodatku do renty rodzinnej dla sieroty zupełnej z tytułu ubezpieczenia wypadkowego, do ustalenia wysokości tych świadczeń oraz ich wypłaty stosuje się odpowiednio przepisy ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, z uwzględnieniem przepisów niniejszej ustawy (ust. 1).

Świadczenia, o których mowa w ust. 1 przysługują niezależnie od długości okresów ubezpieczenia wypadkowego oraz bez względu na datę powstania niezdolności do pracy spowodowanej wypadkiem przy pracy lub chorobą zawodową (ust.2).

Przy ustalaniu podstawy wymiaru renty nie stosuje się ograniczenia wskaźnika wysokości podstawy, o którym mowa w art.15 ust.5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS (ust.3).

Przepis art.15 ust.5 ustawy o emeryturach i rentach z FUS wprowadza ograniczenia wskaźnika wysokości podstawy do 250%.

W myśl art.18 ust.1 ustawy renta z tytułu niezdolności do pracy i renta szkoleniowa z ubezpieczenia wypadkowego nie może być niższa niż:

- 1) 80% podstawy jej wymiaru – dla osoby całkowicie niezdolnej do pracy;
- 2) 60% podstawy jej wymiaru – dla osoby częściowo niezdolnej do pracy;
- 3) 100% podstawy jej wymiaru – dla osoby uprawnionej do renty szkoleniowej.

Przepis ust.1 nie stosuje się w przypadku ustalenia podstawy wymiaru renty z uwzględnieniem art.17 ust.3 – ust.2 art.18 ustawy.

W świetle powołanych powyżej uregulowań prawnych istnieje możliwość wyliczenia renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z zastosowaniem rzeczywistego wskaźnika wysokości podstawy, a więc nie ograniczonego do 250%, lecz w takiej sytuacji ustalone świadczenie nie korzysta z gwarancji wysokości określonej w art.18 ust.1 ustawy.

Z przeprowadzonej w sprawie opinii biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent K. S. wynika jednoznacznie, iż w przypadku ubezpieczonego korzystniejsze jest wyliczenie świadczenia od podstawy wymiaru ze wskaźnikiem ograniczonym do 250% i z zastosowaną gwarancją wysokości z art.18 ust.1 pkt 2 ustawy, to jest 60 % podstawy wymiaru renty, gdyż wyliczone w ten sposób świadczenie jest wyższe o ponad tysiąc złotych od świadczenia wyliczonego z zastosowaniem rzeczywistego wskaźnika wysokości podstawy 285,09%, przy czym bez gwarancji wysokości z art.18 ust.1 ustawy.

Opinię tę Sąd podzielił w sytuacji, gdy sporządzona ona została w oparciu o fachową wiedzę, jest rzeczowa, zawiera szczegółowe i czytelne wyliczenia świadczenia ubezpieczonego według dwóch wariantów wskazanych przez Sąd, a nadto została przekonywująco i logicznie uzasadniona. Stąd Sąd uznał ją za miarodajną w sprawie mając dodatkowo na względzie fakt, że ubezpieczony opinii tej w żadnym zakresie nie kwestionował.

Reasumując, Sąd uznał, iż zaskarżona decyzja organu rentowego z dnia 18 stycznia 2016r. odpowiada prawu i stąd z mocy art. 477¹⁴§ 1 k.p.c. oddalił odwołanie ubezpieczonego jako bezzasadne.

(-) SSO Grażyna Łazowska